

har vist ikke Anelse om, hvad loyal Opposition betyder, siden man siger noget saadant. En loyal Opposition! — Ja, jeg vil gerne give et Par Eksemplar paa Venstres loyale Opposition overfor den radikale Regering. Kort efter Valget, lige omkring ved Ministerskiftet i 1913, stod det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) nede i Sorø og talte, og han sagde den Gang i sin Tale: Naar nu en radikal Regering skal føre an i Arbejdet paa Gennemførelse af den nye Grundlov, saa kan vi fra Venstres Side tilsige den radikale Regering vor Støtte paa den Betingelse, at den radikale Regering, saa længe dette Grundlovsarbejde staar paa, ikke rejser nye Stridsspørgsmaal og ikke tager de gamle Stridsspørgsmaal op, der før har ligget Partierne imellem. Da den radikale Regering var kommet til, benyttede den daværende Konseilspræsident, den nuværende Statsminister, den første Lejlighed til at erklære, at den Betingelse gik man fra det radikale Venstres og dets Regerings Side ind paa. Det vil altsaa sige, man sagde fra radikal Side: Der er krævet fra Venstre som Betingelse for Venstres loyale Støtte under Grundlovssagens Gennemførelse, at den radikale Regering ikke kommer med nye Stridsspørgsmaal eller rejser gamle Stridsspørgsmaal, der hidtil har været Partierne imellem; dette Krav er Regeringen rede til at gaa ind paa.

Saaledes stod Sagen, og saa skulde man da mene, at nu kunde de to Partier i Fred og Ro begynde at forhandle om Grundlovssagen, uden at noget andet kom i Vejen. Men det mente det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke. Neppe var denne Aftale truffet imellem Regeringen og Venstre, før det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds for ud med en Artikel i sit lille Ugeblad. Der var i Militærloven af 1909 en Bestemmelse om, at der mindst en Gang hvert fjerde Aar skulde afholdes Alarmeringsøvelser. Der var ikke afholdt saadanne, medens den moderate Regering sad i 1910—12; saa skulde de afholdes i 1913, og der blev ogsaa gjort Forberedelser dertil. Hvad skrev saa det ærede Medlem fra Ringkøbing? Hvordan var hans loyale Opposition? Det var den Stilling, at han rakte Fingre efter Forsvarsministeren og sagde: Se nu til den radikale Forsvarsminister! han, der har været saa stærkt imod disse Militærlove, hvad gør han nu? jo, han indkalder til Alarmeringsøvelser! Som om ikke det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang vidste, at det var Overenskomsten imellem

hans Parti og det radikale Venstre, at det radikale Venstre ikke kom frem med de gamle Stridspunkter, ikke forlangte, at Militærlovene skulde ændres, eller noget i den Retning, men loyalt opfyldte Lovene, saaledes som de forelaa. Det var altsaa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Ringkøbing fandt sig beføjet til at være loyal.

Og senere, under selve Grundlovsforhandlingerne, kom han Gang paa Gang i sit lille Ugeblad med Artikler, hvori han skrev: Nu sidder det radikale Venstre med Regeringen og har Flertal i Folketinget; før var de Modstandere af Militærlovene og gik haardt imod dem, men se nu, om de rører ved dem, se nu, om de kommer med noget som helst Forslag om at faa forandret disse Love! Det var den Optræden, som det ærede Medlem fra Ringkøbing ansaa for at være en loyal Optræden. Det ærede Medlem fra Ringkøbing maatte vide, at i Tilfælde af, at den radikale Regering kom med den Slags Forslag, havde den brudt det Tilsagn, som var fordret af det ærede Medlem fra Æbeltoft, og som var givet af den højtærede Statsminister. Saa havde man brudt den Fred, som man netop fra Venstres Side havde krævet for at gaa ind paa Grundlovsforhandlingerne og fortsætte dem til Grundlovssagens Løsning.

Det kan man jo tage sig mere eller mindre let, men det var ikke en loyal Optræden, og det var en bevidst ikke loyal Optræden. Enhver maatte vide, at naar man handler saaledes overfor en Overenskomst, der er sluttet mellem ens eget Parti og den Regering, der sidder, saa gaar man paa tværs af den Overenskomst; og derved hindres noget andet. Jeg kan ikke vide noget om, og derfor tør jeg ikke sige det, om det ærede Medlem fra Ringkøbing havde til Opgave paa den Maade at sprænge Samarbejdet om Grundloven. Det maa han selv vide Besked om, og det kan vi maaske faa noget at høre om af ham. Men det er ikke det, jeg kalder en loyal Optræden, og der er vist ingen, der tænker sig om, der vil kalde det en loyal Optræden.

Og senere under Forhandlingerne om Grundlovssagen, hvordan har man sig da ad i det loyale Venstre? Hvordan var den loyale Opposition fra den Side? Vi ved alle, at der var en Tid, da det saa ud til, at Grundlovsforhandlingerne skulde gaa i Staa. Da udtalte det ærede Medlem fra Ringkøbing i sit lille Ugeblad — det er beklageligt, at det er forsvundet, nu har man ikke mere den Kilde til politisk Oplysning —, at for